

65

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 kwietnia 1986 r.

w sprawie płatnych urlopów dodatkowych dla niektórych pracowników zatrudnionych w zakładach poligraficznych

Na podstawie art. 160 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom zatrudnionym w zakładach poligraficznych, zwanych dalej „zakładami pracy”, na stanowiskach pracy wymienionych w załączniku do rozporządzenia przysługuje płatny urlop dodatkowy, zwany dalej „urlopem dodatkowym”, w wymiarze sześciu, dziewięciu lub dwunastu dni roboczych w każdym roku kalendarzowym w zależności od stopnia szkodliwości warunków pracy, przyznawany na zasadach określonych w rozporządzeniu.

2. Kryteria oceny warunków pracy, o których mowa w ust. 1. oraz zasady udzielania urlopów dodatkowych określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Krajową Radą Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Poligraficznego.

§ 2. 1. Pracownicy zatrudnieni nieprzerwanie na stanowiskach wymienionych w załączniku do rozporządzenia nabywają prawo do pierwszego urlopu dodatkowego:

- 1) w 1986 r. — po przepracowaniu 8 lat,
- 2) w 1987 r. — po przepracowaniu 5 lat,
- 3) w 1988 r. — po przepracowaniu 3 lat,
- 4) w 1989 r. — po przepracowaniu 2 lat,
- 5) w 1990 r.
i w latach
następnych — po przepracowaniu roku.

2. Prawo do urlopu dodatkowego przysługuje pracownikowi zatrudnionemu co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy obowiązującego na danym stanowisku pracy.

3. Urlop dodatkowy powinien być wykorzystany w tym roku, w którym pracownik nabył do niego prawo, przede wszystkim w celu leczenia uzdrowiskowego.

4. Niedopuszczalny jest wzrost liczby godzin nadliczbowych dla pracowników objętych urlopami dodatkowymi w stosunku do roku poprzedzającego przyznanie uprawnień. Nie dotyczy to pracy w dodatkowe dni wolne od pracy.

§ 3. 1. Kierownik zakładu pracy, po zasięgnięciu opinii zakładowej organizacji związkowej, ustala uprawnienia do urlopu dodatkowego i jego wymiar zgodnie z zasadami, o których mowa w § 1 ust. 2.

2. Dla stanowisk pracy wymienionych w załączniku do rozporządzenia zakład pracy prowadzi stałe pomiary i ewidencję występujących zagrożeń.

3. Urlop dodatkowy przysługuje pracownikowi do czasu wyeliminowania warunków stanowiących podstawę przyznania tego urlopu.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do urlopów dodatkowych przysługujących począwszy od dnia 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1986 r. (poz. 65)

WYKAZ STANOWISK W ZAKŁADACH POLIGRAFICZNYCH UPRAWNIAJĄCYCH DO PŁATNYCH URLOPÓW DODATKOWYCH

1. Maszynista maszyn wkłesłodrukowych 2. Operator maszyn wkłesłodrukowych 3. Nakładacz — odbieracz przy maszynach wkłesłodrukowych 4. Absorberowy 5. Trawiacz form wkłesłodrukowych 6. Preparator form wkłesłodrukowych 7. Składacz linotypowy 8. Odlewacz czcionek i wierszy 9. Stereotyper 10. Frezer płyt stereotypowych 11. Przetapiacz stopów drukarskich	12. Trawiacz chemigraficzny 13. Maszynista maszyn zwojowych w wydziałach gazetowych*) 14. Operator maszyn zwojowych w wydziałach gazetowych*) 15. Odbieracz przy maszynach zwojowych w wydziałach gazetowych*) 16. Składacz ręczny.

*) Urlop dodatkowy przysługuje, jeżeli pracownicy zatrudnieni na tych stanowiskach wykonują pracę na maszynach zwojowych wypukłodrukowych z formą drukową ze stopu drukarskiego.